

Z vážných rodinných důvodů jsem dříve neměla sílu vyjádřit se ke kauze MÍŠA&MÍŠA.

O spolku MÍŠA&MÍŠA vyšlo několik článků. Ráda bych to uvedla na pravou míru. V Třebíči máme malý obchůdek, ve kterém zaměstnávám handicapované. Prostory máme od soukromníka, což pro nás není úplně příznivé. Město Třebíč nám slíbilo, že se na něj vždy můžeme obrátit, a pokud to bude v jeho silách, pomůže nám. Zjistila jsem, že se uvolnily prostory na Staré Poště. Podala jsem žádost a myslela, že nám bude podána pomocná ruka, kterou jsme v době koronaviru opravdu potřebovali. Bohužel jsem se zmýlila. Prostory byly přiděleny komerčním žadatelům. Šlo asi o dvacet tisíc korun ročně. Což bylo více, než jsme nabízeli my. Asi bychom tímto město dostali do finanční tísně. Prostory na Staré Poště by nám zvýšil prodej, je tam větší pohyb lidí. Víím, že jiná organizace podobná našemu spolku v minulosti dostala městskou budovu za jednu korunu, jiní platí symbolický nájem. Nám město nepomohlo a ještě se z toho rozjela kauza. Na zastupitelstvu se nás zastala opozice, která se ptala, proč nám prostory nebyly přiklepnuty, proč nám město nepomohlo, když jsme řadu let pro město dělali módní přehlídky zdarma, a navíc nám město přislíbilo pomoc. Pan starosta Pavel Pacal napsal, že je se mnou v kontaktu každý týden. Není to pravda. Pan Burda napsal, že jsme rukojmí opozice. Prosím, nejsme rukojmí nikoho, nikdy jsme nebyli a nebudeme. Přece když někdo chce pomoci, tak se člověk nestává žádným rukojmím nikoho. Jsem velice zklamaná z lidí, kterým jsem věřila. Zároveň jsem zjistila, co je to politika. Nejsem v žádné straně a víím, že po tomto incidentu nikdy nebudu.. Vrcholem všeho je, že někteří lidé už mají strach s námi spolupracovat, protože nechťejí s městem problémy.

Nastal čas, abych vše uvedla na pravou míru. Vše začalo koronavirem. Musela jsem uzavřít provozovnu, ve které zaměstnávám handicapované, a zrušit veškeré akce. Dostali jsme se do krizové situace. Myslela jsem, že nám tuto situaci pomůže vyřešit vláda. Bohužel, ačkoliv jsem žádala vládu o pomoc, psala jsem ministrům, předsedům, místopředsedům stran, senátorům....., tak i přesto pomoc nepřišla. Někteří odpověděli, někteří nereagovali, mnozí z nich poslali stránky ministerstva, kde o spolcích nebylo a zatím není ani slovo. Na spolky, které zaměstnávají handicapované, se nemyslí. Jediné, o co jsme mohli žádat, byl program "antivirus", který nám však nepomůže. Odložené půjčky, nájem bychom neměli z čeho splácet. Zkusila jsem vše, co se dalo, ale bohužel bez výsledku. Spolky a další zažádali Město Třebíč o mimořádnou finanční pomoc. Já jsem nechťela žádat, chtěla jsem městu ušetřit peníze. Myslela

jsem, že pomůže stát. Nakonec jsem byla svým způsobem donucena město o peníze požádat. Rozjela se další kauza, že nám město pomáhá... Ale já chtěla pomoci s prostory, to byla prvotní žádost a měla být i konečná. Je to začarovaný kruh. Někdy se člověk dostane do situace, do které nechce. Z naší strany šlo pouze o prostory města. Jsem ze všeho vyčerpaná. Je mi líto, že se handicapovaným nepomáhá, jak by mělo. Nevím, co se spolkem bude dál. Když jsem spolek v roce 2012 založila, tak jsem se domnívala, že všechno bude klapat. Vůbec jsem nečekala takovéto problémy. Tímto uzavírám tuto kauzu. Už se k tomu nebudu více vyjadřovat. Jen bych chtěla vzkázat vedení městu, měřte všem stejným metrem.

Za spolek MÍŠA&MÍŠA předsedkyně Hana Nejedlá